

Περί ολυμπισμού και αρχαίων ημών προγόνων

Του **Γιώργου Μητραλιά**

Σε όλους αυτούς που κλαίνε και οδύρονται επειδή «εξαγριωμένοι Βραζιλιάνοι» πολίτες προσπαθούσαν σχεδόν κάθε μέρα να σβήσουν την «ολυμπιακή φλόγα», έχουμε να πούμε δυο πράγματα.

Πρώτον, ότι τα ίδια και χειρότερα είχαν συμβεί στην πρώτη λαμπαδηδρομία του 1936 όταν –διορατικοί, όπως αποδείχτηκε- Τσέχοι πολίτες πετροβολούσαν τους γερμανόφωνους λαμπαδηδρόμους που διέσχιζαν τη χώρα τους, καθώς ήταν φανερό ότι η διαδρομή που ακολουθούσαν διέγραφε τα όρια του μεγάλου Τρίτου Ράιχ που θα γινόταν εφιαλτική πραγματικότητα τέσσερα χρόνια αργότερα. Και κατόπιν, ότι περιμένουμε εδώ και δεκαετίες με αδημονία τη στιγμή που αυτή η φλόγα θα σβήσει οριστικά και αμετάκλητα! Γιατί; Μα, απλούστατα επειδή **«η ολυμπιακή φλόγα» είναι «μια θαυμάσια ιδέα του Δρος Γκέμπελς»**, όπως σωστά διαπίστωνε ο τίτλος του ολοσέλιδου άρθρου της «ημετέρας» Εστίας τον Αύγουστο του 1936...

Λοιπόν, ποιοι αρχαίοι ημών πρόγονοι, ποιες παρθένες ιέρειες, ποιες ιερές φλόγες και άλλα τέτοια «αρχαιοπρεπή» παραμύθια της Χαλιμάς; **(1)** Όλα αυτά που σύσσωμο το ελληνικό κράτος και το πολιτικό του προσωπικό, μαζί και οι 9 στους 10 επίσημοι διανοούμενοί του, μάς έχουν μάθει να πιστεύουμε ότι μας έρχονται κατευθείαν από την αρχαιότητα, γιορτάζουν φέτος μόλις την 80η επέτειο των γενεθλίων τους! Ήταν λοιπόν τέλη Ιουλίου του 1936, και λίγο πριν την έναρξη των Ολυμπιακών του θριαμβεύοντα ναζισμού στο Βερολίνο, όταν στις ελληνικές εφημερίδες διαβάζαμε τα εξής αρχαιοπληκτα, πατριωτικά και επικολυρικά, που εξάλλου ελάχιστα διαφέρουν από τα αντίστοιχα τωρινά:

«Σαν ξύπνησε η Ολυμπία, σαν υψώθηκε ο ήλιος πίσω από το κωνοειδές καταπράσινο Κρόνιο και ασήμωσε τις νερένιες γραμμές του Κλαδέου και του Αλφειού, οι άνθρωποι που υπέφεραν τον καυτερό ήλιο της 20 Ιουλίου 1936, ημέρας ιστορικής, έπιασαν ο καθένας μια θέσι. Άλλοι κάτω από τα πεύκα του Κρονίου, άλλοι γύρω από τα κιγκλιδώματα της πλατείας του Κουμπερτέν. Και περίμεναν από τη νύκτα ως τη στιγμή που δόθηκε από το ύψωμα του Κρονίου το σάλπισμα της προσοχής για να αρχίση η τελετή. Το θέαμα από τα σπανιώτερα είχε καταμαγεύσει τους ξένους. Πιο μπροστά, από το πρωί μια θαυμασία γυναίκα - η Λένι Ρίφενσταλ - πήρε το συνεργείο της το κινηματογραφικό και στην αφετηρία του αρχαίου Σταδίου σκηνοθέτησε η ίδια το άναμα του Ολυμπιακού φωτός. Ύστερα, εκεί στο ναό της Ήρας, που υψώνονται δύο κολώνες και υπάρχει δίπλα του ένας σπόνδυλος, έδειξε το σκηνοθετικό της δαιμόνιο. Πήρε την Πράτσικα με τις

μαθήτριάς της, βρήκε αμέσως ένα Γερμανό ηθοποιό που ήταν οπερατέρ της -γιατί ο Κουνδύλης, ο πρώτος δρομέας, δεν δέχτηκε με κανένα τρόπο να φορέσει μια στενή περισκελίδα όπως φορούσαν οι αρχαίοι- τον έγδυσε, τον έκανε δρομέα , άναψε στον πρόχειρο βωμό που ήταν ο σπόνδυλος χόρτα ξερά από την Ιερά Άλτιν, ετοποθέτησε τις μηχανές και ετράβηξε την ταινία, δίνοντας συμβουλές παράγγελα, οδηγίες. Δέκα φορές πήρε το ίδιο πράγμα, την εκκίνησε με τη δάδα του πρώτου δρομέως. Ο Γερμανός εψήθησε κυριολεκτικώς και ο ιδρώς έτρεχε ποτάμι. Η Ρίφενσταλ του πετούσε μια πετσέτα για να σκουπιστεί και άρχιζε ύστερα πάλι το πάρσιμο της ταινίας.

Πλησιάζει η ώρα της τελετής. Όλοι σαν να έχουν την προσοχή τους στραμμένη σε μακρινούς , στις αρχαίες εορτές . Δεν παρακολουθεί ο κόσμος εδώ. Συγκινείται, δέεται και δεν λογαριάζει τον πραγματικό λίκνα που τον ψήνει. Είναι ένα θέαμα εξαιρετικό. Μια τάξι μια πειθαρχία, μια μυσταγωγία που όλοι κάτι λένε με τη σιωπή της. Και είναι ένα πλήθος ένας κόσμος. Σε μια στιγμή ακούγονται ήχοι μουσικής χαρμόσυνοι και στην άδεια πλατεία του Κουμπερτέν παρελαύνουν με αρχαίες φορεσιές οι μαθήτριάς της Πράτσικα , οι δρομείς, οι μαθήτριάς του Πύργου.

Οι φωτοδότηδες νεανίδες προχωρούνε, εισέρχονται στην Άλτιν -χάνουνται. Οι δρομείς χαιρετάνε με υψωμένο το χέρι τη στήλη του Κουμπερτέν και παρατάσσονται. Οι ξένοι παρακολουθούν με συγκίνηση, οι ξένοι δημοσιογράφοι κρατούν σημειώσεις και ολόκληρος η παράταξις πολιορκείται από κινηματογραφιστάς και φωτορεπόρτερς,...

Μπροστά στο μικρόφωνο αρχίζουν οι λόγοι των επισήμων και το Βερολίνον απαντάει αμέσως ό,τι ακούγονται εκεί ευκρινέστατα. Ακόμα και το τεράτισμα των εκατομμυρίων τζιτζικιών φθάνει στο Βερολίνο και το παίρνει η φωνοληπτική πλάκα. Ο Γερμανός σπήκερ Μάρεκ δεν αφήνει το ακουστικό από το χέρι. Το περίεργο είναι ότι μιλάει στην ίδια γραμμή που μεταδίδει τους λόγους το μικρόφωνο. Αυτό οφείλεται σε ένα καινούριο μηχάνημα των Γερμανών. “Φαντόμ”-φανταστική γραμμή τη λένε - που μπορεί κανείς να μιλήσει από τη γραμμή η οποία εργάζεται χωρίς να παρεμβάλλεται καθόλου...

Τη στιγμή που γίνονται αυτά στην πλατεία Κουμπερτέν, στην αφετηρία του αρχαίου Σταδίου γίνεται μία ωραία ιεροτελεστεία. Αι φωτοδότιδες παρθένοι της Πράτσικα παίρνουν από τον ήλιο το Ολυμπιακόν φως. Είναι μοναχές τους. Σε κανένα δεν επιτράπη να παραστή στην πυροδοτήσει. Και αλήθεια σ' αυτήν την τελετή που η Λένι Ρίφενσταλ την είχε κινηματογραφήσει από το πρωί σε δοκιμές, δεν έπρεπε να είναι κανένας απολύτως, Μόνο ο Φοίβος και αι ελληνίδες παρθένοι, αι φωτοδότιδες έπρεπε να παρίστανται στη θεία εορτή.

Αξίζει να σημειωθεί ιδιαίτερος αυτή η λεπτομέρεια. Πρώτη φορά σε μέρος τελετής που δεν παρέστησαν ...οι επίσημοι και οι προσκεκλημένοι, Είχε κάτι από τα ελευσίνια μυστήρια η ιδέα αυτή που τόσο καλά εφαρμόσθηκε...

Οι λόγοι, ο ένας κατόπιν του άλλου, μεταδίδονται από το μικρόφωνο όταν από την ιεράν Άλτιν φαίνονται αι φωτοδότιδες μεταφέρουσαι το φως. Το μεταφέρει η πλέον ωραιότερα, που κρατάει την δάδα. Είναι στον δεύτερο στοίχο δεξιά. Προχωρούν με ρυθμικό βάδισμα τα κορίτσια με την Πράτσικα μαζί. Η στιγμή αυτή είναι από τις συγκινητικώτερες. Η πομπή προχωρεί προς το βωμό και όταν φθάνη εκεί κάνει ένα κύκλο γύρω του. Δύο ανεβαίνουν στις βαθμίδες του βωμού και η μία που κρατάει την δάδα, την ανάβει.

Είναι η συγκινητικώτερη στιγμή, Όλοι την παρακολουθούν με δέος και ευλάβεια, με σιωπήν. Θα μεταλαμπαδευθή το Ολυμπιακόν φως. Ο νέος Κονδύλης, γέννημα θρέμμα της Ολυμπίας, διασχίζει τις φωτοδότιδες κόρες και ανάβει την δάδα από το πυρ του βωμού. Αυτήν την στιγμήν περίμενε ο κόσμος. Είναι αδύνατον να μη ερίγησαν όλων τα κορμιά, να μην εσταμάτησε για μια στιγμή η αναπνοή τους, να μην εμούδιασε το στόμα τους. Ο ήλιος, ένας ήλιος ασημένιος, καυτερός, έλουζε όλη τη καταπράσινη ειδυλλιακή χώρα της Ολυμπίας. Ο νεαρός Κονδύλης ημίγυμνος, ηλιοκαμμένος, μόλις άναψε την πρώτην δάδα τρέχει...τρέχει κρατώντας την ψηλά. Ο κόσμος ξέσπασε σε χειροκροτήματα, σε μπράβο.

Σε μια στιγμή παρακάμπει την περιφερειακήν οδόν του Κρονίου και φεύγει, τρέχει να μεταλαμπαδεύση με την ιερή φλόγα της Ολυμπίας το Ολυμπιακόν φως -τον αιώνιο ελληνικό πολιτισμό του άθλους και του πνεύματος".

(Εφημερίδα ΒΡΑΔΥΝΗ Τρίτη 21 Ιουλίου 1936)

Όπως θα λέγαμε σήμερα, ένα υπερθέαμα σε σκηνοθεσία της επίσημης σκηνοθέτιδας των τελετών του Ναζιστικού κόμματος Λένι Ρίφενσταλ πάνω σε μια ιδέα του Δρ. Γκέμπελς, που επικρότησε ασμένως ο καγκελάριος Χίτλερ!

Έστω λοιπόν ότι είναι έτσι, μπορεί -επιτέλους- να αναφωνήσουν οι μονίμως σιωπούντες (κοινώς, κάνοντες το κορόιδο) Έλληνες κάθε λογής αρμόδιοι. Και φυσικά θα αντεπιτεθούν: Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι ο όλος ο ολυμπισμός είναι σκάρτος, ότι η ολυμπιακή ιδέα του Βαρόνου ντε Κουμπερτέν παύει να ισχύει και δεν πρέπει να μας εμπνέει.

Ο λόγος λοιπόν για τον «πατέρα» του ολυμπισμού, τον εμπνευστή και ιδρυτή των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων ντε Κουμπερτέν, που το όνομά του κοσμεί δρόμους και πλατείες απανταχού γης (και) ειδικά στη χώρα μας. Το δηλώνουμε ευθύς εξ αρχής: **Ο καλός μας βαρόνος ήταν ένα σπάνιο ρατσιστικό,**

μιλιταριστικό, αντιδραστικό, αποικιοκρατικό, μισογυνικό και πολεμοκάπηλο ακροδεξιό (με έκδηλες ναζιστικές συμπάθειες) υποκείμενο μπροστά στο οποίο ωχριούν ένας Ντόναλντ Τραμπ ή η συμπατριώτισά του Μαρίν Λε Πεν! Και ιδού ένα μικρό απάνθισμα από τα «πιστεύω» του διατυπωμένα από τον ίδιο τον βαρόνο, που σε όλη του τη ζωή δεν σταμάτησε να δηλώνει -και να είναι- «φανατικός αποικιοκράτης» καθώς και υπέρμαχος των κάθε λογής ανισοτήτων (ταξικών, φυλετικών και φύλου) :

· «Οι ράτσες δεν έχουν την ίδια αξία και όλες οι άλλες πρέπει να δηλώνουν υποταγή στη λευκή φυλή, που είναι ουσιαστικά ανώτερη»

· «Υπάρχουν δυο ξεχωριστές ράτσες: εκείνη του ειλικρινούς βλέμματος, των δυνατών μυών, του σταθερού βαδίσματος, και εκείνη των αρρωστιάρηδων, με την ταπεινή και απελπισμένη εμφάνιση, και το ηττημένο ύφος. Ε! λοιπόν, στα κολλέγια όπως και στο κόσμο: οι αδύναμοι παραμερίζονται, αυτή την εκπαίδευση δεν μπορούν να εκτιμήσουν παρά μόνο οι δυνατοί»

· «Μην έλθουν να μας πουν για αγώνες στους οποίους μπορούν να μετέχουν οι γυναίκες, οι έφηβοι, με λίγα λόγια οι αδύναμοι»

· «Ο μόνος αληθινός ολυμπιακός ήρωας είναι το αρσενικό άτομο. Οι θηλυκές (femelles!) ολυμπιάδες είναι αδιανόητες. Θα ήταν χωρίς ενδιαφέρον, χωρίς αισθητική και λάθος πράγμα. Στους Ολυμπιακούς αγώνες, ο ρόλος τους θα έπρεπε κυρίως να είναι, όπως στα αρχαία τουρνουά ιπποτών, να στεφανώνουν τους νικητές»

· « Η ανώτερη ράτσα έχει κάθε δικίο να αρνείται στην κατώτερη ορισμένα προνόμια της πολιτισμένης ζωής»

· «Ο νεαρός αθλητής αισθάνεται βέβαια καλύτερα προετοιμασμένος από τους προγόνους του για να πάει στον πόλεμο. Και όταν είμαστε προετοιμασμένοι για κάτι, το κάνουμε πιο οικιοθελώς»

· “Θέλω να ευχαριστήσω την κυβέρνηση και το λαό της Γερμανίας για τις προσπάθειες που έκαναν προς τιμή της ενδέκατης Ολυμπιάδας» (...) «Πώς θέλετε να απαρνηθώ την τέλεση της ενδέκατης Ολυμπιάδας, μια και (...) αυτή η αποθέωση του ναζιστικού καθεστώτος αποτέλεσε το συναισθηματικό σοκ που επέτρεψε την ανάπτυξη που γνώρισαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες». **Εντελώς φυσιολογικό λοιπόν που ο καγκελάριος Χίτλερ πρότεινε αμέσως μετά τον Κουμπερτέν για το... Νόμπελ ειρήνης!...**

Επιμύθιο: Όλα αυτά είναι πια γενικώς γνωστά και δεν τρέφουμε την παραμικρή αυταπάτη ότι τα ιστορικά και άλλα επιχειρήματα μπορούν να «πείσουν» τους αρμοδίους να σταματήσουν αυτό που είναι η μεγαλύτερη απάτη διαρκείας των δυο τελευταίων αιώνων. Αν υπάρχει κάτι που μπορεί να δώσει τέλος σε αυτό το -απίθανο και όμως αληθινό- «ολυμπιακό» μείγμα ναζιστικού και εμπορευματικού τσίρκου της διαφθοράς και της αλλοτρίωσης, αυτό είναι μόνο το κίνημα των πολιτών με σάρκα και οστά. Εξάλλου, τίποτα και πουθενά δεν κτίστηκε πάνω στο ψέμα και στην απάτη...

Σημειώσεις

1. Για όλα αυτά και για μερικά άλλα βλέπε επίσης:

<http://stavrochoros.pblogs.gr/2008/04/gkaimpels-mia-thaymasia-idea-.html>

ΠΗΓΗ: www.contra-xreos.gr